

Uitspraak d.d. 15 februari 1983, rolnr. 137/82 MI

Griffie : 1117/79

Type : ev1

HET GERECHTSHOF 's-GRAVENHAGE, eerste meervoudige belastingkamer;

GEZIEN het arrest van de Hoge Raad der Nederlanden van 28 maart 1979, no. 18 916, waarbij de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 21 december 1977, no. 1135/75, betreffende de aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1972 opgelegd aan X, voorheen te Z, is vernietigd met verwijzing van het geding naar het Gerechtshof te 's-Gravenhage ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in meervoudige kamer met inachtneming van dit arrest:

GEZIEN de overige stukken van het geding, waaronder een afschrift van voormelde uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam alsmede de na verwijzing van het geding door de Inspecteur der directe belastingen te W op 18 september 1979 ingediende schriftuur, welker inhoud als te dezer plaatse in deze uitspraak ingevoegd dient te worden aangemerkt.

GEHOORD ter zitting van het Gerechtshof, op 16 december 1982 gehouden te 's-Gravenhage – alwaar belanghebbende noch in persoon noch bij gemachtigde is verschenen –, de Inspecteur voornoemd, zomede diens tot zijn bijstand mede verschenen ambtgenoot Mr. V te W;

OVERWEGENDE dat vorenbedoelde aanslag, nadat daar bezwaar tegen was ingediend is verminderd tot een naar een belastbaar inkomen van f. 925.871,--, belast naar tariefgroep III van de tabel met aftrek voor twee kinderen en een "aftrek werkende gehuwde vrouw" groot f. 350,--;

OVERWEGENDE met betrekking tot de feiten dat het Hof overneemt al hetgeen het Gerechtshof te Amsterdam blijktens zijn uitspraak, voor zover niet door de vernietiging is getroffen, als vaststaande heeft aangenomen;

OVERWEGENDE dat meergenoemd Gerechtshof op de daarvoor in zijn uitspraak aangevoerde gronden, welke eveneens als hier geïnsereerd moeten worden aangemerkt, de aanslag verder heeft verminderd tot een naar een belastbaar inkomen van f. 296.680,--, met inachtneming overigens van dezelfde elementen als door de Inspecteur bij de aanslagregeling in aanmerking zijn genomen;

OVERWEGENDE dat de Hoge Raad bij het verwijzingsarrest die uitspraak op de daartegen door de Staatssecretaris van Financiën in cassatie aangevoerde middelen heeft vernietigd, na te hebben overwogen:

“dat het Hof heeft geoordeeld dat het door belanghebbende voor het jaar 1972 aangegeven belastbaar inkomen van f 26.680,-- dient te worden verhoogd met per saldo f 20.000,-- wegens niet verantwoorde winst uit zijn onderneming van jachtenbouwer en-taxateur, en met f 250.000,-- wegens opbrengst van door belanghebbende naast zijn genoemde onderneming verrichte werkzaamheden;

dat uit 's Hof's uitspraak voorts blijkt dat belanghebbende generlei inkomen uit evenbedoelde werkzaamheden heeft aangegeven;

dat een en ander dwingt tot de gevolgtrekking dat belanghebbende zijn belastbaar inkomen voor het jaar 1972 opzettelijk tot een zeer aanzienlijk te laag bedrag heeft aangegeven;

dat daaruit voortvloeit dat belanghebbende voor het jaar 1972 niet de vereiste aangifte voor de inkomstenbelasting heeft gedaan, zodat naar luid van artikel 29 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen het Hof het beroep van belanghebbende tegen de uitspraak van de Inspecteur had moeten afwijzen, tenzij gebleken zou zijn dat en in hoeverre de uitspraak van de Inspecteur onjuist was;

dat het Hof zulks heeft miskend door het inkomen van belanghebbende schattenderwijs aanmerkelijk lager vast te stellen dan de Inspecteur bij zijn uitspraak heeft gedaan;

dat derhalve het beroep gegrond is en de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven;”

OVERWEGENDE aangaande de behandeling der zaak na verwijzing:

dat in de procedure voor het Gerechtshof te Amsterdam Mr. drs. T, advocaat en procureur te S, voor belanghebbende en diens gemachtigde is opgetreden;

dat belanghebbende, die inmiddels buitenlands verbleef, zich ook in de cassatieprocedure heeft doen vertegenwoordigen door Mr. T, te wiens kantore hij blijkens het verzoekschrift in cassatie domicilie had gekozen;

dat de griffier van het Hof na het verwijzingsarrest een en andermaal per brief Mr. T in de gelegenheid heeft gesteld zich schriftelijk uit te laten over het arrest, maar dat op deze brieven geen enkele reactie is ontvangen en met name niet, hetzij door belanghebbende zelf, hetzij door Mr. T, is geantwoord dat de door belanghebbende aan de geadresseerde verleende volmacht inmiddels was ingetrokken dan wel niet strekte tot de behandeling van het geding na verwijzing;

dat de oproeping voor de mondelinge behandeling der zaak ter zitting van 16 december 1982 op 19 november 1982 bij aangetekende brief – onder kennisgeving van plaats, dag en uur van de behandeling is toegezonden aan Mr. T;

dat deze oproeping aldus overeenkomstig de bepalingen der wet heeft plaatsgevonden aangezien het Hof uit de hiervoor gerelateerde feiten en evenbedoelde gang van zaken na de verwijzing van het geding ten tijde van de verzending moet afleiden – en dan ook heeft afgeleid – niet slechts dat de door belanghebbende aan Mr. T verleende machtiging mede de voortgezette behandeling der zaak omvatte, maar ook dat noch deze volmacht noch de domiciliekeuze was gewijzigd dan wel ingetrokken;

dat Mr. T in antwoord op evenbedoelde oproeping bij brief van 15 december 1982, op diezelfde dag ter griffie bezorgd aan de voorzitter van de Eerste Meervoudige Belastingkamer van dit Hof het volgende heeft medegedeeld:

“Pogingen mijnerzijds om naar aanleiding van deze oproeping in contact te komen met de heer X, die reeds meerdere jaren hier te lande geen bekende woon-en/of verblijfplaats heeft, hebben geen resultaat opgeleverd.

Zeer vermoedelijk verblijft de heer X thans in Italië hoewel ook zijn aanwezigheid in Frankrijk niet uitgesloten moet worden geacht.

Ik verwacht wel op korte termijn dienaangaande nader uitsluitsel te kunnen krijgen via een hiertoe, door mij ingeschakelde contactpersoon.

De heer X heeft mij ook nog geen opdracht gegeven, bij de behandeling van deze zaak door Uw Hof hem te vertegenwoordigen als zijn gemachtigde, Daartoe wens ik eerst zijnerzijds uitdrukkelijk opdracht te krijgen over zulk een professionele positie en mijn honorering ten deze. Onder de gegeven omstandigheden meen ik derhalve niet aan de oproeping te kunnen voldoen, waarbij ik Uw Hof in overweging moge geven voorzoveel nodig in ieder geval de heer X zelve alsnog conform de bepalingen der Wet op te roepen.

Mocht ik inmiddels nog met de heer X contact krijgen, dan zal ik mij hierover met Uw Griffier verstaan.”

dat het Hof met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen in evenbedoelde op de dag voor de zitting ter griffie ingekomen brief geen aanleiding heeft gevonden – nog geheel daargelaten wat er zij van de daarin vervatte mededelingen – de mondelinge behandeling der zaak, waarvoor partijen als voormeld overeenkomstig de wet zijn opgeroepen, uit te stellen en de Inspecteur en diens ambtgenoot op 16 december 1982 onverrichter zake weg te zenden;

OVERWEGENDE alsnu ter uitvoering van de opdracht welke de Hoge Raad in dit geding aan het Hof heeft verstrekt:

dat noch uit de feiten welke het Hof als vaststaande heeft overgenomen uit de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam, noch uit hetgeen partijen blijkens die uitspraak voor dat college hebben aangevoerd, noch ook uit de schriftelijke uitlating van de Inspecteur – die ter zitting van 16 december 1982 onder verwijzing naar die uitlating heeft gepersisteerd bij zijn conclusie dat zijn uitspraak op het bezwaarschrift dient te worden bevestigd – en evenmin langs andere weg in dit geding aan het Hof is gebleken, dat wil zeggen overtuigend aangetoond, dat en in hoeverre bedoelde uitspraak van de Inspecteur onjuist zou zijn;

dat mitsdien het beroep van belanghebbende tegen die uitspraak dient te worden afgewezen;

RECHTDOENDE:

Bevestigt de uitspraak waarvan beroep.

Aldus vastgesteld in raadkamer op 15 februari 1983 door Mrs. P.J. Kostense, vice-president, E.M.H. Pieters, raadsheer, en J.J.H. Jacobs, raadsheer-plaatsvervanger, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Mr. L. Monné.

Monné

Kostense

Aangetekend aan
partijen verzonden:

19 APR. 1983